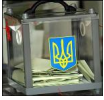

“Динамічна” робота народних обранців, чи навіщо ми витрачаємо гроші.

Верховна Рада України, 23.06.2009, прийняла в першому читанні законопроект №1467 "Про внесення змін до закону України "Про політичні партії в Україні" (щодо звітності партій за політичні та передвиборні програми). За це рішення проголосували 332 народних депутатів з 436 присутніх у сесійному залі. Законопроектом пропонується внести зміни до статті 7 закону України "Про політичні партії в Україні", встановивши, що парламентські партії (блоки) щорічно звітуються за виконання партійної та передвиборної програми. Відповідні звіти публікуються в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр".

Дійсно, це був виважений та впевнений крок наших народних обранців. А якщо розглянути статистику, то що ми побачимо яка ефективність роботи представників влади і доцільність цього найважливішого Закону?

Проект Закону був підготований ще 30.01.2008 до нього було складено ряд документів : Подання, Пояснювальна записка та Порівняльна таблиця. Відповідно до пояснювальної записки *“п.2. Цілі і завдання проекту. Метою запропонованих змін є встановлення політичної відповідальності парламентських партій за реалізацію їх партійних та передвиборних програм, і, відповідно, вдосконалення партії як інституту політичної системи України.*”

Порівняльна таблиця до проекту Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про політичні партії в Україні”(щодо звітності партій за політичні та передвиборні програми)

Поточна редакція Закону Стаття 7. Програма політичної партії
Політичні партії повинні мати програму. Програма політичної партії є викладом цілей та завдань цієї партії, а також шляхів їх досягнення.

Редакція Закону з пропонуванням змінамиСтаття 7. Програма політичної партії
Політичні партії повинні мати програму. Програма політичної партії є викладом цілей та завдань цієї партії, а також шляхів їх досягнення.

Політичні партії, представники яких є народними депутатами України, щорічно звітують про хід реалізації програми політичної партії та передвиборної програми. Партії, які брали участь у виборчих блоках, надають спільний звіт разом з іншими партіями - учасниками блоку. Форма та порядок звітності затверджуються Міністерством юстиції України. Звіти публікуються в газетах “Голос України” та “Урядовий кур’єр”.

Після цього був підготований висновок Головного науково-експертного управління від 17.03.2008 в якому зазначено : “Згідно з пояснювальною запискою до законопроекту метою запропонованих змін є встановлення політичної відповідальності парламентських партій за реалізацію їх партійних та передвиборних програм. Однак, необхідно зазначити, що політична відповідальність не належить до різновидів юридичної відповідальності і не регулюється нормами права. Очевидно, з цієї причини в проекті взагалі не розкривається суть такої відповідальності (її підстави, суб’єкти та наслідки). Оцінювання результатів діяльності політичної партії у парламенті фактично відбувається шляхом її підтримки (або не підтримки) на наступних парламентських виборах. Негативна оцінка суспільством результатів реалізації політичного плану політичної партії у представницькому органі призводить до позбавлення її можливості бути представленою у парламенті. Насправді законопроектом пропонується встановити “позитивну” юридичну відповідальність, тобто покласти на політичні партії обов’язок щодо здійснення важливих і корисних для суспільства функцій.

Однак викликає сумніви ефективність запропонованої форми звітності політичних партій та її адекватність інтересам суспільства. У зв’язку з тим, що програма будь-якої політичної партії виражає політичну платформу ідейного напрямку, яку поділяють партія та її члени, публікація звітності політичних партій щодо реалізації своїх програм на шпальтах центральних газет – друкованих видань органів законодавчої та виконавчої влади, – на наш погляд, є недоречною. Цілком ймовірним є перетворення цієї звітності на рекламу партії, чого не варто робити, в першу чергу, через те, що вказані видання утримуються за рахунок бюджетних коштів. На відміну від фінансування за рахунок державних коштів певних виборчих процедур (оскільки це впливає з передбаченого статтею 3 Конституції України обов’язку держави вживати позитивних дій для забезпечення реалізації конституційних виборчих прав громадян) ресурсне забезпечення за рахунок держави правовідносин, які є предметом цього законопроекту, на наш погляд, позбавлено правової основи і не викликане необхідністю.

У зв’язку з наведеним актуальним щодо цього законопроекту є відсутність, всупереч вимогам ч.3 статті 86 Регламенту Верховної Ради України, його фінансово-економічного обґрунтування та пропозицій щодо покриття відповідних витрат.

Узагальнюючий висновок: за результатами розгляду в першому читанні законопроект доцільно відхилити. Керівник управління В. І. Борденюк”.

Далі 2 квітня 2008 року, Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування за дорученням Голови Верховної Ради України

Яценюка А.П. на своєму засіданні (протокол засідання № 17) проект Закону України Про внесення змін до Закону України “Про політичні партії в Україні” (щодо звітності партій за політичні та передвиборні програми) (реєстр. № 1467 від 31.01.2008).

В документі зазначено *“Комітет Верховної Ради України з питань правової політики вважає, що положення, передбачені законопроектом, не узгоджуються з Конституцією України, у зв’язку з чим зазначений законопроект доцільно повернути суб’єкту права законодавчої ініціативи без його розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України відповідно до частини першої статті 89 Регламенту Верховної Ради України. Головне науково-експертне управління апарату Верховної Ради України вважає, що за результатами розгляду у першому читанні законопроект доцільно відхилити.*

Народні депутати України – члени Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування висловили окремі зауваження до зазначеного законопроекту, проте вважають, що його можна доопрацювати при підготовці до розгляду парламентом у другому читанні.

Комітет дійшов висновку рекомендувати Верховній Раді України при розгляді проекту Закону України Про внесення змін до Закону України “Про політичні партії в Україні” (щодо звітності партій за політичні та передвиборні програми) (реєстр. № 1467 від 31.01.2008) в першому читанні прийняти його за основу відповідно до пункту 1 частини першої статті 109 Регламенту Верховної Ради України.

Комітет рекомендує включити зазначений законопроект до порядку денного другої сесії Верховної Ради України шостого скликання.

Виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України із співдоповіддю з цього питання Комітет доручив голові підкомітету з питань виборчого законодавства та об’єднань громадян – народному депутату України Подгорному С.П.

Висновки Комітету Верховної Ради України з питань правової політики, Головного науково-експертного управління та проект Постанови додаються. Голова Комітету О.ОМЕЛЬЧЕНКО”.

І більш ніж через рік, а саме 23.06.2009 Верховна Рада України прийняла в першому читанні законопроект №1467.

Постає закономірне питання, якщо це важливий закон, то чому так довго шли дебати та обговорення, чи були вони взагалі, з огляду на те, що ніяких змін в законопроект на протязі року не було внесено? Що буде відбуватись далі? А далі вибори. Треба мати якийсь PR та щось розповідати своїм виборцям – НАРОДУ УКРАЇНИ. Галопом буде прийнятий закон, та на всю УКРАЇНУ скажуть – Ми за відкритість. І нажаль наш пересічний громадянин в черговий раз повірить в балачки та обере собі нових-старих обранців, які знову будуть вводити в оману на протязі всій своїй каденції.

Якщо ми не будемо мати змоги дійсно контролювати своїх обранців, впливати на їх рішення, то УКРАЇНА буде мати найнижчі рейтинги в світі за рівнем життя та демократії. Держава буде гола та боса, в народні обранці, маючи пристойну зарплатню та дуже “низьку” дотацію на оздоровлення будуть поглядати на нас з інших розвинутих держав.

Олексій Самойленко